

מימון יהודה (פולדק)

יליד 1924, קראקוב, פולין

הצטרף כפעיל בבריחה ב-1945

עלה לארץ באניה "ווג'ווד" ב-1946 והצטרף לפלי"ם

ה ע ס נ ה ר י פ ' 0

בהיותי חבר קבוצת "נקם" בפעילותי באירופה. חברי פל"ים שהיו מיועדים לשליחתם לארצות אירופה כמלווים של ספינות מעפילים מעוניינים היו לשמוע איך מסתדרים שם.

השתתפתי בקורס מפקדי סירות בשדות ים בפיקודו של ישראל אוורבוך. עם הכרזת הקמת חיל-הים על ידי דוד בן-גוריון באפריל 1948, נשלחתי משדות ים לתל-אביב למטה שהיה מוקם ב-4 חדרים, בבית ספר תיכון. תפקידי היה לעזור לאליעזר ורש-ארמון בנושא אפסנאות יחד עם "גינג'י" - אריה ויצמן מקיבוץ בית השיטה.

נשארתי בחיל כ-14 שנה. מילאתי תפקידים שונים - תפקידי האחרון מפקד יח"סן. בדרגת סגן אלוף השתחררתי. בשנת 1963 הושאלתי למשרד ראש הממשלה - לנתיב, נשלחתי לפולניה כמזכיר ראשון כשגרירות ורשה. בשנת 1966 עם סיום התפקיד חזרתי לחיל-הים.

בשנת 1968 הושאלתי עוד פעם לארגון נתיב, נשלחתי לוינה שבאוסטריה - כשליח מיוחד של מדינת ישראל ופעלתי בנושא עלית שארית יהדות פולין ותחילת עליית יהדות ברית המועצות דאז. תפקיד שמלאתי מספר חודשים וחזרתי לחיל-הים.

במאי 1972 השתחררתי. גייסתי משקיע יהודי משוודיה והקימותי בחיפה מפעל לקונסטרוקציה ועבוד שבבי "מקנומטיק בע"מ". המפעל העסיק כ-60 עובדים בתוכם כ-7 מהנדסים. ביצע עבודות שונות במיוחד למערכת הבטחון ותעשייה אוורית. בין היתר בנינו ספינת דיג ועסקנו הרבה בנושאים ימיים.

בשנת 1986 המפעל נמכר ויצאתי לגימלאות, מאז הנני מתנדב בכל מיני ארגונים ציבוריים בין היתר הנני משמש כיו"ר ועדת אימוץ של חיל-הים ובבית הבראה צבאי ליד עירית חיפה.

בשנת 1998 במלאת 50 שנה למדינה, הוענק לי עיטור "יקיר חיפה" כהוקרה על פעילותי הציבורית בעיר חיפה.

נולדתי בשם לאופולד וסרמן ב-2 לפברואר 1924 בעיר קרקוב-פולניה, הנני בוגר הגימנסיה העברית, חניך תנועת נוער חלוצית "הצופה" ובזמן מלחמת העולם השנייה, פעיל במסגרת מחתרתית של תנועת נוער חלוצית "עקיבא" בקרקוב.

במהלך מלחמת העולם השנייה התגייסתי לקבוצת "החלוץ הלוחם" ארגון נוער חלוצי שפעל כקבוצה לוחמת נגד הנאצים.

נאסרתי בשנת 1943 בזמן פעולה מחתרתית, נכלאתי בבית סוהר "מונטולופיך" בקרקוב, לאחר חודש ימים בהיותי אסיר בתא המזות של אותו בית סוהר, נשלחתי עם עוד מספר חברים למחנה ריכוז אושוויץ. שם גייסתי על ידי אסירים פוליטיים, למחתרת שפעלה בתוך המחנה, (בשנת 1996 הוענק לי עיטור "צלב אושוויץ" ע"י נשיא פולין). בזמן צעדת המוות בינואר 1945 הצלחתי עם עוד מספר חברים לברוח. במרץ 1945 בדרך לא דרך של "הבריחה", הגעתי לבוקרשט שבrouמניה, פעלתי בארגון "הבריחה".

בבוקרשט הוקמה קבוצת "נקם" של אבא קובנר ואני הצטרפתי אליה. במאי 1945 הגעתי לאיטליה ושם בנוסף לפעולות "הנקם" היינו פעילים בעליה ב'. הכרתי מספר חברי פל"ים שפעלו באיטליה.

ביוני 1946 יחד עם רעייתי לעתיד אביבה, עלינו באניית ווג'ווד ארצה. באנייה הוטל עלי תפקיד על ידי ברציק-רב מפקד האנייה, להיות אחראי על משמעת מים.

התיישבנו בקיבוץ "עין-החורש" יחד עם אבא קובנר והובטח לנו לגייס אותנו לפלמ"ח ולאחר הכשרה מתאימה, לחזור לאירופה להמשך הפעולה. דבר שלא יצא לפועל.

אחרי שהתייאשתי מהבטחות גיוס לפלמ"ח במסגרת קבוצת "נקם" התגייסתי לפל"ים, לאחר שפגשתי את אותם חברים שהייתי קשור אתם באיטליה. עוד לפני התגייסותי נתבקשתי על ידם להרצות בקורס חובלים שהתקיים בטכנין שבחיפה, נושא ההרצאה היה "איך עוברים גבולות בארצות אירופה שונות, בצורה לא לגלית, עשיתי זאת הרבה פעמים